

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 4. maj 2005
Kontor: 2.s.kt.
J.nr.: 2005-1200-59
Sagsbeh.: HES
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 109 (L 74), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 18. april 2005

Spørgsmål 109:

"I hvilket omfang mener ministeren, at kommunerne i dag har viden, kapacitet, ressourcer, personale m.v. til at påtage sig et større ansvar for sundhedsindsatsen – og hvornår forventer ministeren, at alle kommuner har fuldt udviklede sundhedstilbud klar?"

Svar:

Et hovedformål med kommunalreformen er at skabe forbedrede rammer for sammenhæng i løsningen af velfærdsopgaverne. Kommunerne får med reformen et mere samlet ansvar for de velfærdsopgaver, der bedst løses tæt på borgerne.

Sundhedsloven afspejler med et samlet kapitel om kommunale sundhedsydelser og en tydeliggørelse, præcisering og udvidelse af det kommunale ansvar på sundhedsområdet, kommunalreformens hovedformål om kommunernes styrkede velfærdsrolle. Oprettelsen af 5 regioner med ansvar for sygehusbehandling og ydelser i praksissektoren vil sammen med den generelle behandlingsteknologiske og strukturelle udvikling betyde mere specialiserede sygehuse. De sundhedstilbud, man som borger oftest har brug for, er typisk af vejledende, rådgivende, sundhedsfremmende og forebyggende karakter. Med sundhedsloven og de rammer, kommunalreformen hermed giver, sikres sådanne sundhedstilbud i nærmiljøet – hos den praktiserende læge og i kommunen.

Kommunerne har allerede i dag en lang række opgaver efter sundhedslovgivningen (forebyggende sundhedsordninger for børn og unge, børne- og omsorgstandpleje, hjemmesygepleje mv.) ligesom de efter andre lovgivninger har ansvar for opgaver, der ligger tæt op ad sundhedsområdet (forebyggende hjemmebesøg til ældre, træningsforpligtelser, indsats for børn med særlige behov, pædagogisk-psykologisk rådgivning, revalidering osv). De nye, større kommuner har gode muligheder for at trække på deres erfaringer, til at bruge det personale, de allerede har, og til at udnytte samarbejdet med praksissektor og sygehuse om løsningen af opgaver på sundhedsområdet.

Det at sikre borgernes sundhed har i mine øjne ikke et endegyldigt mål – det er en fortløbende proces, hvor nye behov og muligheder hele tiden fordrer dynamik og udvikling. Det betyder at sundhedstilbuddene – art og mængde – også bør udvikle sig. Det skal alle med ansvar på sundhedsområdet være indstillet på – også kommunerne.